

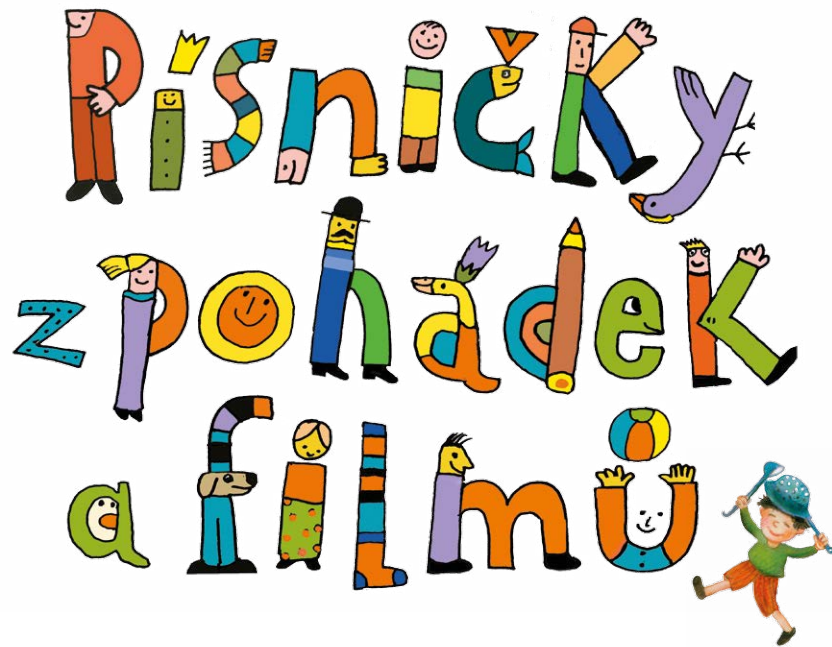
ZDENĚK SVĚRAK JAROSLAV UHLÍŘ

Pišničky
z pohádek
a filmů

ZDENĚK SVĚRAK
JAROSLAV UHLÍŘ

ilustrace Vlasta Baránková

© Grada Publishing, a. s., 2017
Text © Zdeněk Svěrák, 2017
Music © Jaroslav Uhlíř, 2017
Illustrations © Vlasta Baránková, 2017

ZDENĚK SVĚRAK JAROSLAV UHLÍŘ

ilustrace Vlasta Baránková

Statistika

Je sta-tis-tic-ky do-ká-zá-no, že slun-ce vy-jde kaž-dé rá-no, a i když je tma ja-ko v ran-ci, noc
ne-má cel-kem žád-nou šan-ci. Sta-tis-ti-ka nu-da je, má však cen-né ú-da-
-ti-ka nu-da je, má však cen-né ú-da-
je, ne-kle-sej-me na mys-li, o-na nám to vy-čís-lí. Sta-tis-
je, ne-kle-sej-te na mys-li, o-na nám to vy-čís-lí.

Je statisticky dokázáno
že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci
noc nemá celkem žádnou šanci

Statistika nuda je
má však cenné údaje
neklesejme na mysl
ona nám to vyčíslí

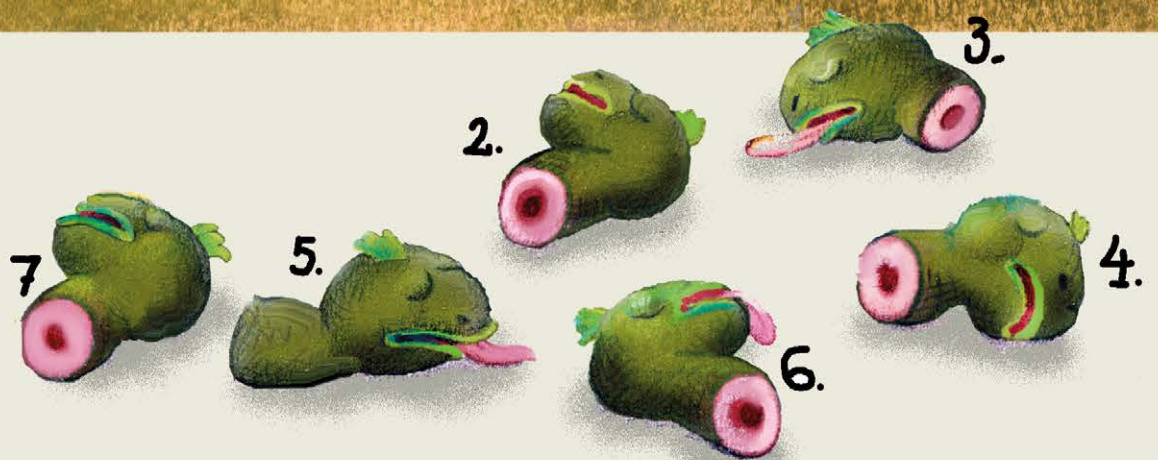
Statistika nuda je
má však cenné údaje
neklesejte na mysl
ona nám to vyčíslí

Když drak si z nosu síru pouští
a Honza na něj číhá v houští
pak statistika předpovídá
že nestvůra už neposnídá

Statistika nuda je...

Tak vyřidíte to ctěné sani
že záleží to čistě na ní
když nepustí ji choutky dračí
pak bude o hlavičky kratší

Statistika nuda je...

Kdyby se v komnatách

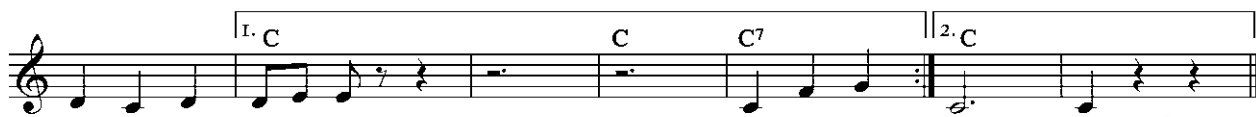
K ži - vo - tu na zám - ku mám jed - nu po - znám - ku: je tu ne - ve - se - lo,
V os - tat - ních krá - lov - stvích ne - zní tak má - lo smích, ne - ní ne - ve - se - lo,

je tu truch - li - vo. Kdy - by se v kom - na - tách _____
ne - ní truch - li - vo. v pa - lá - ci _____

bě - hou - jak hrom na - táh _____ a na něm a - kro - ba - ti
piš - tě - li du - dá - ci, _____ to by se krás - ně ži - lo,

za - ča - li kej - klo - vati, kdy - by nám
to by byl ráj. _____

K životu na zámku
mám jednu poznámku
je tu neveselo, je tu truchlivo
V ostatních královstvích
nezní tak málo smích
není neveselo, není truchlivo

Kdyby se v komnatách
běhoun jak hrom natáh
a na něm akrobati začali kejklovati
Kdyby nám v paláci
pištěli dudáci,
to by se krásně žilo
to by byl ráj

Kde není muzika
tam duše naříká
tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý
kde znějí orchestry
pěkně naveselo
žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách...

Hlupáku, najdu tě

Živě

Ně-kdo má had-ry na tě-le, ně-kdo je no-sí v hla-vě. Ber-me ten roz-díl
Na-du-tec hlou-post ne-se si, dů-stoj-ně ja-ko páv... Pla-tí to v kaž-dé

ve-se-le, ber-me ten roz-díl hra-vě. Hlu - pá - ku, na - jdu tě,
pro - fc - si, švec ne-bo dok-tor práv.

tvá - říš se na-du-tě, když le-zeš na ku-tě, když rá-no vstá-váš.

At je-deš v ko-čá - ře, a - - ne-bo na ká - ře,

můj ——— pyš-ný hlu-pá - ku, te - be já znám.

Někdo má hadry na těle
někdo je nosí v hlavě
berme ten rozdíl vesele
berme ten rozdíl hravě
Nadutec hloupost nese si
důstojně jako páv
platí to v každé profesi
švec nebo doktor práv

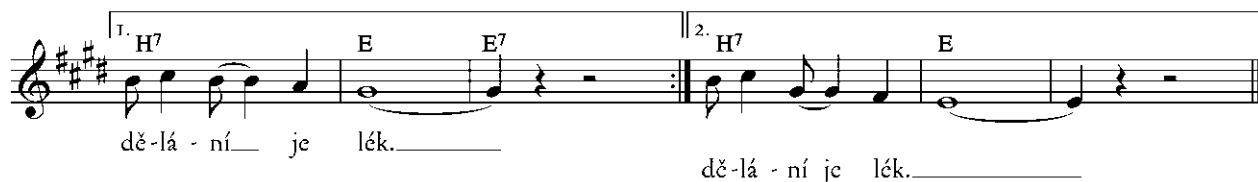
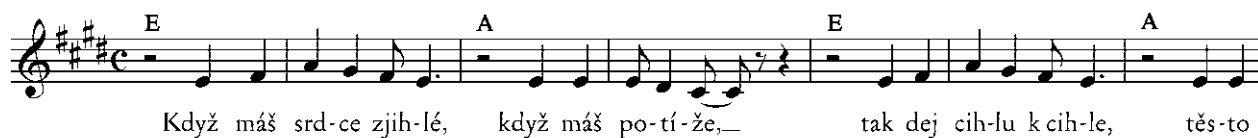
Hlupáku, najdu tě
tváříš se nadutě
když lezeš na kutě
když ráno vstáváš
Ať jedeš v kočáře
anebo na káře
můj pyšný hlupáku
tebe já znám

Sotva byl váš svět stvořený
sotva byl váš svět stvořen
pustila hloupost kořeny
pustila hloupost kořen
Rodina zdravých mamlasů
valí se jako proud
jde s námi z časů do časů
dá se s tím vůbec hnout

Hlupáku, najdu tě...

Dělání

Když máš srdce zjihlé
když máš potíže
tak dej cihlu k cihle
těsto do díže
Upeč třeba chleba
postav třeba zed'
žal se krásně vstřebá
začni s tím hned teď
začni s tím hned teď

Když máš srdce zjihlé...
Dělání, dělání
všechny smutky zahání
dělání, dělání je lék
Dělání, dělání
to nám úsměv zachrání
dělání, dělání je lék

Upeč třeba chleba
postav třeba zed'
žal se krásně vstřebá
začni s tím hned teď
začni s tím hned teď
Dělání, dělání...

Jestli to nebude láská

ona: Tam, kde je srd - ce, srd - ce a nej - blíž - ší o - ko - lí, ně - co mě sví - rá,
on: Na - jed - nou plá - češ, plá - češ, a tak se ptám: co je ti? ona: Já sa - ma ne - vím,

sví - rá a vů - bec to ne - bo - lí. sbor: Jest - li to ne - bu - de lás - ka?
je to však pří - jem - né do - je - tí. sbor: Jest - li to ne - bu - de lás - ka?

Jest - li to ne - bu - de lás - ka? Klí - čí lás - ka, ti - še stůj - me,
Jest - li to ne - bu - de lás - ka? Klí - čí lás - ka, ti - še stůj - me,

klí - čí, klí - čí, o - pa - kuj - me:
klí - čí, klí - čí, ať se u - jme.

D.C. al Coda

Coda

Jest - li to ne - bu - de lás - ka? Jest - li to ne - bu - de lás - ka? Slun - ce nám

sví - tí a déšť nás chla - dí přej - te nám, li - di,

má - me se rá - di. Slun - ce nám sví - tí a déšť nás chla - dí

přej - te nám, li - di, bu - dem se brát.

Tam, kde je srdce
srdce a nejbližší okolí
něco mě svírá
svírá a vůbec to nebolí

Jestli to nebude láska
jestli to nebude láska

Najednou pláčeš
pláčeš, a tak se ptám, co je ti
Já sama nevím
je to však příjemné dojetí

Jestli to nebude láska
jestli to nebude láska

Klíčí láska, tiše stůjme
klíčí, klíčí, opakujme
Klíčí láska, tiše stůjme
klíčí, klíčí, ať se ujme

Tam, kde je srdce
srdce a nejbližší okolí
něco mě svírá
svírá a vůbec to nebolí

Jestli to nebude láska
jestli to nebude láska
jestli to nebude láska
jestli to nebude láska

Slunce nám svítí a déšť nás chladí
přejte nám, lidi, máme se rádi
Slunce nám svítí a déšť nás chladí
přejte nám, lidi, budem se brát

Slunce nám svítí a déšť nás chladí...

Není to příjemné pomyslení

Em D 1. Em

Jsou ta - dy zlé ča - sy, mě - la bych se a - si, mě - la bych se a - si bát.
Mě - la bych si leh - nout, o - cho - řet a zbled - nout, lé - ka - ře si

2. Em C 3 D 3 Em

k lůž - ku zvat. Ne - ní to pří - jem - né po - myš - le - ní,
pří - jem - né mlá - á - á - dí,

C 3 D 3 Em 1. 2.

když na vás kru - tý drak zu - by ce - ní. Ne - ní to
když vás těch šest - náct hlav svá - á - á - dí.

Jsou tady zlé časy
měla bych se asi
měla bych se asi bát
Měla bych si lehnout
ochořet a zblednout
lékaře si k lůžku zvat

Není to příjemné pomyslení
když na vás krutý drak zuby cení
Není to příjemné mládí
když vás těch šestnáct hlav svádí

Neplačte, mé struny
i když váží tony
proč se máme draka bát
Ať si zuby cení
ještě tady není
ještě můžem klidně spát

Není to příjemné pomyslení
když na vás krutý drak zuby cení
Není to příjemné mládí
když vás těch šestnáct hlav svádí

Větre, větríčku

Pomalú

Vě - tře, vě - tříč - ku, bě - žíš po po - li, po - fou - kej mi mou hla - vič - ku,
 Pe - tře, Pe - tříč - ku, chlap - če roz - mi - lý, my by - chom se k so - bě to - lik,

po - fou - kej mi mou hla - vič - ku ať ne - bo - lí. Po - fou - kej mi mou hla - vič - ku,
 my by - chom se k so - bě to - lik ho - di - li. My by - chom se k so - bě to - lik,

po - fou - kej mi mou hla - vič - ku ať ne - bo - lí. Vo - da, vo - děn - ka,
 my by - chom se k so - bě to - lik ho - di - li. Já jsem tvá mi - lá,

hla - dí o - bláz - ky, ta - ko - vé je po - hla - ze - ní, ta - ko - vé je po - hla - ze - ní od lás -
 ty jsi můj mi - lý, co by - chom se o sa - mo - tě, co by - chom se o sa - mo - tě trá - pi -

ky. Ta - ko - vé je po - hla - ze - ní, ta - ko - vé je po - hla - ze - ní od lás - ky.
 li. Co by - chom se o sa - mo - tě, co by - chom se o sa - mo - tě trá - pi - li.

Větre, větríčku, běžíš po poli
 pofoukej mi mou hlavičku
 pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí
 Pofoukej mi mou hlavičku
 pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí

Petře, Petříčku, chlapče rozmilý
 my bychom se k sobě tolik
 my bychom se k sobě tolik hodili
 My bychom se k sobě tolik
 my bychom se k sobě tolik hodili

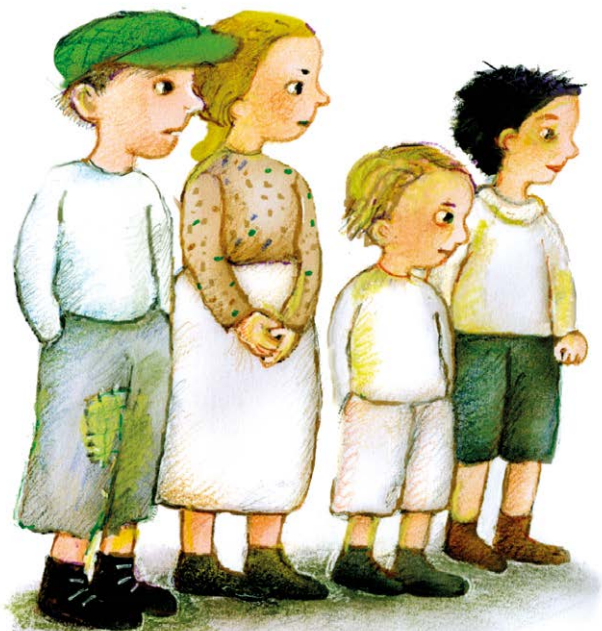
Voda, voděnka hladí oblázky
 takové je pohlazení
 takové je pohlazení od lásky
 Takové je pohlazení
 takové je pohlazení od lásky

Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý
 co bychom se o samotě
 co bychom se o samotě trápili
 Co bychom se o samotě
 co bychom se o samotě trápili

Ta naše hospoda

Valčík

Ta na - še hos-po-da od-sho-ra, od-spo-da, to je pěk - né za - ří - zc - ní.
Po - lív - ka hře - je se, hos-tin-ský smě - je se, že mu pi - vo dob - ře pě - ní.
Ve skle - pě jsou čty - ři su - dy, su - dy, dva jsou li - chý, dva jsou su - dý, -
su - dý, - Pi - vo stou - pá na - ho - ru do na - še - ho ba - cho - ru.
Pi - vo stou - pá na - ho - ru do na - še - ho ba - cho - ru.

Ta naše hospoda
odshora, odspoda
to je pěkně zařízení
Polívka hřeje se
hostinský směje se
že mu pivo dobře pění

Ve sklepě jsou čtyři sudy
dva jsou lichý, dva jsou sudý
Pivo stoupá nahoru
do našeho bachoru

Ach, táto, tatíčku
máš doma matičku
vlas, jak sláma, oči jak len
Máš doma dětičky
drobné, jak pětníčky
Vyjdi, táto, z hospody ven

Na peci jsou čtyři děti
mohl bys jim vyprávěti
o mládí a o vojně
potom usnou pokojně

Ta naše hospoda
odshora odspoda
to je pěkné zařízení
Polívka hřeje se
hostinský směje se
že mu pivo dobře pění

Náš táta tu dneska není
to je, pane, překvapení
Proč je doma, já to vím
zásobil se lahvovým

